

for lav. Nu er det naturligvis altid rart for en Minister at være i det Tilfælde, at Tinget siger; at han skal forlange noget mere, og jeg finder det ogsaa ganske behageligt for mig. Jeg har hellere villet foreslaa en Løn, som man kunde finde var for lav, end en Løn, som var for høj. Jeg skal derfor være meget villig til at modtage Ændringsforslag fra Udvalget om at sætte Direktørens Løn noget op, men jeg kan naturligvis ikke paa nogen Maade anerkende, at en Embedsmand med 6,000 Kr. i Løn skulde paa Grund af sin pekuniære Stilling være tilgængelig for en Indfyldelse, som han ikke maatte være tilgængelig for. Jeg skal meget villig indrømme, at til en Plads som denne skal man have den dygtigst mulige Mand, og jeg er tilbøjelig til at tro, at man med den foreslaaede Løn indenfor Bankverdenen vil komme til at renoncere paa nogle Folk, man maaske ellers kunde faa og gerne vilde have. Jeg skal derfor være villig til at sætte Lønnen højere.

Derimod kan jeg ikke gaa ind paa den Tanke, som det ærede Medlem for Højrup kom med, at give ham Tantieme af Udbyttet. Det vilde føre til, at han var interesseret i, at Hypotekbanken gav saa lidt som muligt for Kreditforeningsobligationerne for at faa saa stor en Fortjeneste som mulig. Det kan paa ingen Maade gaa an. Skulle vi forøge hans Løn, lad ham saa faa det som fast Løn, saa at han bliver saa uinteresset i Udbyttet som muligt.

Det ærede Medlem for Højrup, hvis Foredrag i øvrigt var meget indgaaende og oplysende, havde nogle juridiske Betænkkeligheder. Han tænkte saaledes, at der mulig kunde være Fare for, at Staten kunde komme til at hæfte for mere, end det havde været Hensigten. Han ræsonnerede som saa, at da Staten ejer Grundkapitalen i Banken og i det hele taget ejer Banken, skulde man deraf kunne slutte, at Staten ogsaa hæftede fuldt ud for Bankens Forpligtelser, saa at den kom til at hæfte for hele den af Hypotekbanken laante Kapital og ikke kunde afgøre Hæftelsen med den henlagte Garantobligation paa 15 Mill. Jeg kan ikke anerkende denne Slutnings Berettigelse. Fordi man ejer en Institution, har man dog Lov til at begrænse sine Forpligtelser i saa Henseende, og det er det, jeg mener, Staten her har gjort, idet den udtrykkelig har bestemt, at dens Forpligtelser beløbe sig til en Garantikapital paa 15 Mill. Kr. Det har desuden været en klar Forudsætning

ved Forhandlingerne med de franske Mynigheder, at den danske Stats Forpligtelser ikke rakte ud over denne Garantikapital.

Det ærede Medlem havde faaet en fejl Opfattelse med Hensyn til Salget af Hypotekbankobligationerne. Det ærede Medlem mente, at det vilde gaa saaledes, at der var nogle af dem, der havde faaet Kreditforeningsobligationer, der vare saa heldige at kunne faa solgt til Hypotekbanken, og de fik saa den højere Kurs, flere Penge for deres Obligationer, end de andre, der ikke vare saa heldige. Altsaa, naar man nu tænkte sig, at der i en Termin blev budt 20—30 Mill. Kr. ud og Hypotekbanken i denne Termin opkøbte 6—8 Mill. Kr., skulde der være nogle heldige Folk, som fik solgt til Hypotekbanken, som fik særlig god Kurs, medens andre, som ikke vare saa heldige, fik en daarlig Kurs. Det ærede Medlem spurgte i den Forbindelse, hvem der skulde være de heldige og hvem de uheldige. Men det bliver der ikke Tale om. Hypotekbanken gaar ikke hen og siger, at nu give vi saa og saa meget og købe af dem og dem og bryde os ikke om, hvad Kursen er. Nej, Hypotekbanken køber til den Kurs, som bliver Kreditforeningsobligationernes Kurs efter den Efterspørgsel, der er efter disse Obligationer. Der vil altsaa kun blive een Pris og een Slags Sælgere, og de faa alle lige meget.

Det ærede Medlem for Højrup var betænkelig ved, at der var aabnet Mulighed for, at Hypotekbanken kunde købe Kreditforeningsobligationer paa Levering. Der staar i Loven, at det skal forelægges Finansministeren, om Hypotekbanken, naar den vil optage en Serie, et Laan, paa det franske Marked, skal sikre sig Kreditforeningsobligationer ved paa Forhaand at afslutte Leveringskontrakter. Det ærede Medlem siger, at han ikke forstaar, hvorfor dette skal ske, thi, siger han, det værste, som kan hænde, er, at Kreditforeningsobligationerne, naar det vides, at Hypotekbanken vil købe af dem, gaa højere i Vejret, men, siger han, det er ingen Skade til. Tværtimod, det var jo Formaålet. Ja, det er rigtigt nok. Men det vil ikke være heldigt for Hypotekbanken, hvis den sluttede sit Laan og fik 15 Mill. herind, men sluttede det til en saadan Pris, at den ikke kunde købe Kreditforeningsobligationer, fordi disse maaske en kort Tid pr. Spekulation bleve solgte til en saa høj Kurs, at Hypotekbanken vilde have Tab ved at købe dem,